

Wtorek, 21 października 2008 r.

Narzędzia promowania skutecznego zarządzania i partnerstwa

32. zwraca się do państw członkowskich i Komisji o wspieranie rozwoju działań edukacyjnych w zakresie zarządzania i partnerstwa, we współpracy z państwowymi i prywatnymi organizacjami oświatowymi i szkoleniowymi, aby stawić czoła poważnym wyzwaniom wspólnotowym;

33. apeluje do państw członkowskich o właściwe stosowanie planowania przestrzennego, aby pomogły w ułatwieniu osiągnięcia zrównoważonego rozwoju regionalnego;

34. zwraca się do wyłonionych w wyborach przedstawicieli i urzędników administracji krajowej, regionalnej i lokalnej oraz do partnerów zajmujących się zarządzaniem programami operacyjnymi polityki spójności, zgodnie z art. 11 rozporządzenia ogólnego w sprawie funduszy strukturalnych, do wykorzystania dostępnych zasobów finansowych na pomoc techniczną z tych programów na cele szkoleniowe w zakresie zarządzania związanego z tymi programami, w szczególności jeżeli chodzi o zarządzanie projektem; wzywa Komisję do zwrócenia się do państw członkowskich o zdanie szczegółowego sprawozdania ze sposobu, w jaki wykorzystwały one konkretne programy finansowe;

35. uważa, że europejskie sieci wymiany dobrych praktyk powinny zwiększać swe działania w zakresie zarządzania i partnerstwa, traktując z większą uwagą wnioski polityczne i strategiczne wpływające z wcześniejszych cykli programów, w tym powinny zapewnić publiczny dostęp do wymiany doświadczeń we wszystkich językach UE, przyczyniając się tym samym do faktycznego wdrażania dobrych praktyk;

36. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę francuskiej prezydencji Unii Europejskiej dotyczącą uruchomienia projektu opracowywania zestawu wzorców porównawczych dla zrównoważonego i solidarnego miasta, a także zwraca się o uwzględnienie w tych wzorcach wymiaru zarządzania i partnerstwa;

37. proponuje utworzenie programu wymiany analogicznego do programu ERASMUS dla przedstawicieli regionalnych i lokalnych wyłonionych w wyborach;

*

* * *

38. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Lepsze stanowienie prawa 2006 zgodnie z art. 9 Protokołu w sprawie stosowania zasady pomocniczości i proporcjonalności

P6_TA(2008)0493

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 października 2008 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa 2006 zgodnie z art. 9 Protokołu w sprawie stosowania zasady pomocniczości i proporcjonalności (2008/2045(INI))

(2010/C 15 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucję z dnia 4 września 2007 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa 2005 r.: stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności — 13. sprawozdanie roczne ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 4 września 2007 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa w Unii Europejskiej ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 września 2007 r. w sprawie strategii uproszczenia otoczenia regulacyjnego ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 187 E, 24.7.2008, s. 67.

⁽²⁾ Dz.U. C 187 E, 24.7.2008, s. 60.

⁽³⁾ Dz.U. C 187 E, 24.7.2008, s. 72.

Wtorek, 21 października 2008 r.

- uwzględniając rezolucję z dnia 4 września 2007 r. w sprawie instytucjonalnych i prawnych skutków stosowania instrumentów tzw. „miękkiego prawa” (soft law) ⁽¹⁾,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji zatytułowane „Lepsze stanowienie prawa 2006” na mocy art. 9 Protokołu w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności (14. sprawozdanie) (COM(2007)0286),
 - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Drugi strategiczny przegląd procesu lepszego stanowienia prawa w Unii Europejskiej” (COM(2008)0032),
 - uwzględniając dokument roboczy Komisji zatytułowany „Drugie sprawozdanie z realizacji strategii uproszczenia otoczenia regulacyjnego” (COM(2008)0033),
 - uwzględniając dokument roboczy Komisji zatytułowany „Pomiar kosztów administracyjnych oraz redukcja obciążeń administracyjnych w Unii Europejskiej” (COM(2008)0141),
 - uwzględniając dokument roboczy Komisji zatytułowany „Zmniejszenie obciążeń administracyjnych w Unii Europejskiej — Sprawozdanie z postępów za rok 2007 i perspektywy na rok 2008” (COM(2008)0035),
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinię Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0355/2008),
- A. mając na uwadze, że ramy regulacyjne Unii Europejskie powinny inspirować się kryteriami jasności i skuteczności,
- B. mając na uwadze, że ulepszenie procedur prawnych może przyczynić się do osiągnięcia celów Unii Europejskiej,
- C. mając na uwadze, że zasady pomocniczości i proporcjonalności stanowią podstawowe zasady prawa pierwotnego i, o ile Wspólnota nie dysponuje wyłącznymi uprawnieniami legislacyjnymi, muszą one być koniecznie przestrzegane,
- D. mając na uwadze, że poprawne stosowanie zasad pomocniczości i proporcjonalności przyczynia się w decydujący sposób do konsolidacji zwierzchniej roli i skuteczności przepisów wspólnotowych, a także do większego przybliżenia obywatelom decyzji, i tym samym większej akceptacji Unii przez społeczeństwo, oraz że zasady te są niezbędne dla uzasadnienia celowości i zasięgu działania wspólnotowego, ponieważ umożliwiają one państwom członkowskim wykonywanie własnych uprawnień legislacyjnych w duchu współpracy na różnych szczeblach rządów, i tym samym zwiększają pewność prawną,
- E. mając na uwadze, że rozwój przepisów wspólnotowych podlega dziś stosowaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności, które wymagają ustanowienia procedur koordynacji z krajowymi organami ustawodawczymi, wykonawczymi i sądowymi, aby zagwarantować zarówno pewność prawną, jak i skuteczność działania Unii Europejskiej,
- F. mając na uwadze, że Komisja podkreśla szereg istotnych aspektów mających na celu ulepszenie przepisów unijnych, takich jak oceny wpływu zmniejszenia kosztów administracyjnych oraz uproszczenie, poprawa i aktualizacja istniejących przepisów,
- G. mając na uwadze, że Komisja w związku z tym przyznaje ważną rolę nawiązaniu otwartego dialogu z partnerami społecznymi i ustawodawcami krajowymi;

⁽¹⁾ Dz.U. C 187 E, 24.7.2008, s. 75.

Wtorek, 21 października 2008 r.

- H. mając na uwadze, że w „Pierwszym sprawozdaniu z realizacji strategii uproszczenia otoczenia regulacyjnego” (COM(2006)0690) Komisja zapowiedziała około 50 inicjatyw na rzecz kodyfikacji na 2006 r., a tylko 36 zostało rzeczywiście przekazanych Parlamentowi Europejskiemu i, że choć 200 inicjatyw na rzecz kodyfikacji zostało zapowiedzianych na 2007 r., tylko 21 zostało przedstawionych ustawodawcy,
- I. mając na uwadze, że w bieżącym programie stopniowego upraszczania, załączonym do ww. „Drugiego sprawozdania z realizacji strategii uproszczenia otoczenia regulacyjnego”, Komisja uważa za równoważne zmianę i przekształcenie obowiązujących aktów w niektórych dziedzinach (efektywności energetycznej budynków, lotnictwa cywilnego itp.)
- J. mając na uwadze, że Komisja zobowiązała się do przedstawienia programu działania mającego na celu zmniejszenie do 2010 r. obciążeń administracyjnych spoczywających na przedsiębiorstwach w Unii Europejskiej o 25 % i że w tym celu zaproponowała szereg przyspieszonych działań związanych z różnymi dziedzinami legislacyjnymi,
1. popiera cel Komisji dotyczący poprawy jakości prawodawstwa oraz ograniczania obciążeń legislacyjnych, w tym zniesienia niepotrzebnych przepisów UE, które utrudniają wzrost i hamują innowacje; podkreśla, że w niektórych obszarach należy dołożyć jeszcze większych starań w celu zapewnienia, by z prawodawstwa dotyczącego rynku wewnętrznego czerpano maksymalne korzyści ekonomiczne;
 2. wspiera prawodawstwo oparte na zasadach oraz większe skupienie się na jakości aniżeli na ilości; postrzega debatę na temat lepszego stanowienia prawa jako okazję do refleksji nad prawodawstwem jako procesem służącym realizacji jasno określonych celów polityki poprzez zapewnienie większego wkładu prawa wspólnotowego na wzrost i tworzenie miejsc pracy, a także poprzez zaangażowanie wszystkich zainteresowanych stron we wszystkie fazy procesu, od przygotowania do wdrożenia, oraz włączenie ich do niego;
 3. podkreśla znaczenie zasad pomocniczości i proporcjonalności przy staraniach na rzecz lepszego stanowienia prawa, aby zarówno znieść niepotrzebne obciążenia biurokratyczne dla państw członkowskich i zainteresowanych stron, jak i wytworzyć większe zrozumienie wśród obywateli UE dla działań, które stosownie do obu tych zasad można uregulować tylko na płaszczyźnie wspólnotowej;
 4. wspiera starania Komisji zmierzające do uproszczenia wspólnotowego dorobku prawnego;
 5. z zadowoleniem przyjmuje ulepszenie procedur konsultacji zainteresowanych stron przeprowadzanych przez Komisję w celu opracowania wniosków legislacyjnych i odnotowuje ogólnie pozytywne reakcje zainteresowanych stron w ramach oceny sposobu, w jaki Komisja wspiera ich udział;
 6. ubolewa nad faktem, że pomimo ulepszenia procedur Komisja nadal opracowuje różne dokumenty związane z uproszczeniem i lepszym stanowieniem prawa, zawierające rozbieżne listy inicjatyw na rzecz uproszczenia, co uniemożliwia otrzymanie ogólnej wizji jej strategii; podkreśla, że należy unikać mnożenia takich dokumentów; zwraca się do Komisji o przygotowanie jednego dokumentu rocznego; podkreśla, że polityczna ocena i dobra współpraca musi mieć miejsce na płaszczyźnie Unii Europejskiej, szczególnie poprzez starania Parlamentu, Rady i Komisji;
 7. uważa, że obiektywne oceny wpływu stanowią ważny instrument przy ocenie wniosków Komisji i dlatego popiera zewnętrzną i niezależną kontrolę przeprowadzania oceny wpływu;
 8. uważa, że konsultacje i oceny wpływu mają podstawowe znaczenie dla opracowywania lepszego prawodawstwa Wspólnoty oraz sądzi, że nie powinny one zwiększać biurokracji ani stanowić przeszkód biurokratycznych uniemożliwiających Komisji działanie, ale że powinny być pomocne w stanowieniu dobrych ram prawnych, sprzyjających wzrostowi w Unii Europejskiej;
 9. podkreśla konieczność przeprowadzania analiz kosztów i korzyści odzwierciedlających strukturę kosztów regulacyjnych wówczas, gdy dyrektywy wdrażane za pomocą krajowego prawodawstwa zmieniają ramy regulacyjne działalności prowadzonej przez przedsiębiorstwa i osoby fizyczne; ma jednak świadomość, że analizy kosztów i korzyści nie zastępują politycznej debaty na temat zalet i wad poszczególnych aktów prawodawczych;

Wtorek, 21 października 2008 r.

10. jest zdania, że zgłaszając poprawki, Parlament jak i Rada powinni uwzględnić zarówno ocenę wpływu dokonaną przez Komisję, jak i ich własną ocenę wpływu celem poprawy jakości przygotowania prawa;
11. uważa ponadto, że obiektywne oceny wpływu muszą opierać się na terminowej i obszernej konsultacji z zainteresowanymi stronami; wzywa Komisję do włączenia do swych ocen wpływu wystarczającej liczby scenariuszy i wariantów strategii (w tym możliwości niepodjęcia żadnych działań, jeżeli jest to wymagane) jako podstawy dla opłacalnych i trwałych rozwiązań;
12. wyraża nadzieję, że włączenie przewidywanych kosztów administracyjnych do ocen wpływu służyć będzie poprawie ich jakości;
13. podkreśla znaczenie oceny politycznej dokonanej na szczeblu Unii Europejskiej przez organy reprezentujące obywateli, takie jak Parlament Europejski, lub reprezentujące organy lokalne i organizacje społeczne, takie jak Komitet Regionów i Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny;
14. wyraża zastrzeżenia co do zasadności wspierania samoregulacji i współregulacji, która może ostatecznie przełożyć się na „abstynencję legislacyjną”, co będzie sprzyjać jedynie grupom nacisku i silnym podmiotom życia gospodarczego; dlatego też popiera wnioski Komisji, według których rozporządzenia pozostają nadal najprostszym sposobem osiągnięcia celów Unii Europejskiej i zapewnienia pewności prawnej przedsiębiorstwom i obywatelom; zwraca się do Komisji o rozwinięcie bardziej spójnego podejścia w tym zakresie;
15. podkreśla, że środki o charakterze nielegislacyjnym powinny przestrzegać równowagi sił i właściwych ról poszczególnych instytucji; pragnie wniesienia mądrego i spójnego wkładu w te środki, opierając się na doświadczeniu; podkreśla potrzebę politycznego poparcia tego rodzaju innowacyjnych środków;
16. uważa, że należy wzmocnić formalne przepisy Unii Europejskiej w ramach przepisów zawartych w traktatach, i unikać „drogi na skróty”, nawet z wykorzystaniem niewiążących przepisów nieformalnych;
17. wyraża zadowolenie z podjęcia przez Komisję środków mających na celu położenie kresu opóźnieniu w tłumaczeniu na nowe języki UE tekstów będących w trakcie kodyfikacji; ubolewa nad faktem, że Komisja przedstawiła Parlamentowi Europejskiemu tylko 36 inicjatyw na rzecz kodyfikacji w roku 2006, pomimo że zapowiedziała około 50, oraz 21 inicjatyw w roku 2007, chociaż zapowiedziała około 200;
18. wzywa Komisję do przestrzegania opublikowanych list kodyfikacji i przekształceń oraz do przedstawiania prawodawcy, w miarę możliwości, wszystkich zapowiedzianych inicjatyw oraz uzasadniania tych, które są pomijane; podkreśla, że Parlament Europejski wykazał dobrą wolę dokonując reformy art. 80 i 80a swojego Regulaminu, które pozwalają rozpatrywać inicjatywy na rzecz uproszczenia w drodze szybszej i prostszej procedury zatwierdzania;
19. przypomina również Komisji, że inicjatywy na rzecz kodyfikacji i przekształcenia są zatwierdzane przez Parlament w rozsądnych terminach i że jeżeli w odniesieniu do innych inicjatyw na rzecz uproszczenia terminy wydłużają się, jest to spowodowane faktem, że inicjatywy te są zwykłymi wnioskami legislacyjnymi i jako takie podlegają normalnej procedurze zatwierdzania oraz zwyczajowym terminom;
20. potwierdza, że pragnie, aby Komisja przyjęła przekształcenie jako zwykłą technikę legislacyjną, nawet jeżeli zamierza dokonać „zmiany” obowiązujących tekstów, by w odniesieniu do każdej inicjatywy mieć pełny obraz tekstu, wraz z określonymi zmianami i wyraźnie oznaczonymi częściami nowymi oraz częściami niezmiennymi;

Wtorek, 21 października 2008 r.

21. wzywa ponadto Komisję, aby pamiętała, że w przypadku gdy przekształcenie nie jest możliwe, zwykła technika legislacyjna powinna przewidywać kodyfikację kolejnych zmian danego aktu legislacyjnego w terminie nie przekraczającym sześciu miesięcy; uważa, że zgodnie z wyżej wymienionym porozumieniem międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽¹⁾ można byłoby utworzyć, wspólnie z Radą i Komisją, specjalne struktury w celu promowania uproszczenia, przewidujące odpowiedni udział zainteresowanych stron;

22. przypomina, że wieloznaczne i nieskuteczne instrumenty tzw. miękkiego prawa mogą mieć, i mają, negatywny wpływ na rozwój prawa Unii Europejskiej oraz na równowagę między instytucjami i dlatego też należy je stosować tylko bardzo ostrożnie — o ile są przewidziane w traktatach i w żadnym wypadku z pominięciem wynikającego z prawa pierwotnego podziału kompetencji — gwarantując w każdym przypadku pewność prawną;

23. wyraża zadowolenie z faktu, że Komisja postanowiła przekazać nowe wnioski i dokumenty konsultacyjne bezpośrednio parlamentom krajowym, aby zwrócić się o ich reakcję w tak zwanej „fazie rosnącej” prawa wspólnotowego, antycypując w ten sposób przepisy traktatu lizbońskiego; w pełni popiera znaczenie takiej formy współpracy dla ulepszenia jakości i stosowania prawa wspólnotowego, szczególnie zasad pomocniczości i proporcjonalności;

24. jest zdania, iż transpozycja prawodawstwa powinna być kontrolowana w sposób gruntowny i proaktywny tak, aby uniknąć rozbieżności interpretacji i niepotrzebnego „pozłacania” prawodawstwa; pragnie, aby Komisja Europejska pełniła czynną rolę w procesie transpozycji, wraz z organami nadzoru i grupami ekspertów, zarówno na szczeblu UE, jak i krajowym, bowiem wczesne przeprowadzenie analizy ewentualnych pułapek może zapobiec opóźnieniom i niepotrzebnym obciążeniom dla przedsiębiorstw; wzywa Komisję do zbadania działań, które można by podjąć w celu zapobiegania praktyce „pozłacania”, w tym uprawnienie obywateli do bezpośredniego działania; wzywa do dokonywania uzupełniających ocen skutków zawierających analizę sposobu wdrażania decyzji na szczeblu krajowym i lokalnym; popiera stosowanie w większym stopniu — i w odpowiedni sposób — rozporządzeń; ponownie proponuje, by Parlament opracował w ścisłej współpracy z partnerami krajowymi stosowne procedury nadzorowania transpozycji;

25. uważa, że w celu zwiększenia skuteczności stosunków z parlamentami krajowymi, należy opracować wspólną koncepcję warunków ustalonych w zasadach pomocniczości i proporcjonalności; w związku z tym w pełni popiera inicjatywę Komisji dotyczącą włączenia znormalizowanego szeregu pytań w celu sporządzenia uzasadnień towarzyszących wnioskowi Komisji, zgodnie z załącznikiem 3 do dokumentu roboczego Komisji SEC(2007)0737;

26. wyraża zadowolenie z faktu, że Komisja zapowiedziała zmianę dorobku wspólnotowego w zakresie prawa spółek, księgowości oraz audytu i oczekuje przedstawienia w jak najkrótszym terminie konkretnego wniosku w tej dziedzinie;

27. ponawia konieczność zmniejszenia zbędnego obciążenia administracyjnego, jakie spoczywa na przedsiębiorstwach w celu spełnienia obowiązku udzielenia informacji przewidzianych zarówno w przepisach europejskich, jak i w krajowych przepisach wykonawczych; podkreśla, że cel Komisji, jakim jest zmniejszenie do roku 2012 obciążeń administracyjnych o 25 %, musi być celem netto, co oznacza, że zmniejszenie uzyskane w określonych obszarach nie może zostać zniweczone przez nowe obciążenia administracyjne; wspiera promowanie stosowania technologii informacyjno-komunikacyjnych; w związku z tym zwraca się do Komisji o ocenę i zmniejszenie, tam gdzie to możliwe, ogólnych obciążeń administracyjnych ciążących na wszystkich zainteresowanych stronach, nawet jeżeli nie są one przedsiębiorstwami;

28. podkreśla, że dalsze starania na rzecz uproszczenia są również konieczne we wzajemnych relacjach między Komisją a obywatelami, np. w obszarach takich jak zamówienia, usługi finansowe, programy badawcze, zasady pomocy państwowej oraz aplikacje dotyczące finansowania ze środków wspólnotowych;

(1) Dz.U. C 321, 31.12.2003, s. 1.

Wtorek, 21 października 2008 r.

29. przypomina o znaczeniu rozsądnego korzystania z klauzul wygaśnięcia dla zapewnienia stosowności prawodawstwa;
30. potwierdza swoją gotowość do utrzymania i nasilenia współpracy z Radą i Komisją, aby spełnić oczekiwania obywateli i przedsiębiorstw w zakresie uproszczenia przepisów wspólnotowych, w szczególności w odniesieniu do wniosków dotyczących działań przyspieszonych, których celem jest zmniejszenie obciążenia administracyjnego; podkreśla jednak, że w procesie upraszczania procedur decyzyjnych w celu przyspieszenia terminów należy przestrzegać wymogów procedur przewidzianych w traktatach;
31. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich.

24. Roczne Sprawozdanie Komisji w sprawie kontroli stosowania prawa wspólnotowego

P6_TA(2008)0494

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 października 2008 r. w sprawie kontroli stosowania prawa wspólnotowego — 24. Roczne Sprawozdanie Komisji (2008/2046(INI))

(2010/C 15 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając 24. Roczne Sprawozdanie Komisji z dnia 17 lipca 2007 r. z kontroli stosowania prawa wspólnotowego (2006) (COM(2007)0398),
- uwzględniając dokumenty robocze Komisji (SEC(2007)0975 i SEC(2007)0976),
- uwzględniając komunikat Komisji z 5 września 2007 r. zatytułowany „Skuteczna Europa — Stosowanie prawa wspólnotowego” (COM(2007)0502),
- uwzględniając dyrektywę Rady 86/378/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w systemach zabezpieczenia społecznego pracowników ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 96/34/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez UNICE, CEEP oraz TUC ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 96/97/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. zmieniającą dyrektywę 86/378/EWG w sprawie wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w systemach zabezpieczenia społecznego pracowników ⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 225 z 12.8.1986, s. 40.

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 19.6.1996, s. 4.

⁽³⁾ Dz.U. L 46 z 17.2.1997, s. 20.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 180 z 19.7.2000, s. 22.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, s. 16.